

Ian Cheng
Mark Leckey
Hanna Lidén
Klara Lidén
Michael E. Smith

"I Am Only What You Made Me"¹

program projekcji: wrzesień 5–20, 2025 (5–6, 11–13, 18–20)

otwarcie: czwartek, 4 września, g. 18

galeria skala, Poznań, wstęp wolny

Ian Cheng

Liars — *Brats*, 2012

oficjalny teledysk, kolor, dźwięk, 3'02". Reż.: Ian Cheng; Producent: Christian de Vietri; Choreografia: Madeline Hollander; Wytwórnia: Mute. Dzięki uprzejmości: os. artystycznej; Liars; Mute; Pilar Corrias, Londyn.

Mark Leckey

LondonAtella, 2002

wideo, kolor, dźwięk, 5'49".

Dzięki uprzejmości: os. artystycznej i Cabinet, Londyn.

Hanna Lidén i Klara Lidén

Techno Battle, 2007

wideo, kolor, dźwięk, 4'09", ed. 5 + 2 AP.

Dzięki uprzejmości: os. artystycznym i Sadie Coles HQ, Londyn.

Michael E. Smith

Beetlejuice Dub, 2013

jednokanałowe wideo HD, kolor, dźwięk, 3'09".

Dzięki uprzejmości: os. artystycznej i Andrew Kreps Gallery, Nowy Jork.

„Mam dziewięć lat, po raz trzeci oglądam w kinie *Jurassic Park* (1993). Velociraptor poluje na dzieci w kuchni, gdy nagle krawędź sceny wybucha białą lawą. Nie pamiętam, żeby to wydarzyło się wcześniej. Pochyliam się do przodu na fotelu, podekscytowany odkryciem nowego detalu. Efekt rozkwita wszędzie. Ludzie i dinozaury rozpylają się w abstrakcyjne, nasiąkające plamy. Ktoś krzyczy, patrząc na dysmorficznego raptora, a potem w stronę kinooperatora. Spoglądam na budkę – fuck, taśma się pali. W środku skaczą kinooperator i płomień. Zapalają się światła. Obsługa prowadzi nas do wyjść awaryjnych. Na zewnątrz, na parkingu, wszyscy stoją, rozglądając się i mrużąc oczy. Nikt nie wie, co robić ani jak się zachować. W tej chwili nikt nie miał w planach być gdziekolwiek indziej.”²

¹ Leckey, Mark. Quoted in Neil Mulholland, "The Apostle of Terror: Mark Leckey as Saint-Just." Edinburg University Social Theory Blog, August 17, 2003. <https://blogs.ed.ac.uk/neil-mulholland-edx/the-apostle-of-terror-mark-leckey-as-saint-just/>. Note: This quote originates from Leckey's performance script for his work 'drinnen und draussen'. Courtesy: Mark Leckey, Cabinet, London; Gladstone Gallery, New York and Brussels; and Galerie Buchholz, Berlin and Cologne.

² Cheng, Ian. "Future Fictions." *frieze*, 1 października 2013. <https://www.frieze.com/article/future-fictions>. Dzięki uprzejmości: Ian Cheng, Pilar Corrias, Londyn; Gladstone Gallery, Nowy Jork i Bruksela; oraz STANDARD (OSLO), Oslo.

„Tak, dorastałem z muzyką; każdy z nas, dlatego jestem pewien, że ją lubię. Słucham absolutnie wszystkiego. Czasami fascynują mnie konkretni os. artystyczne i lubię mocną muzykę. Kolekcjonuję płyty. Wychowałem się na hip-hopie i było to jedyne prawdziwe doświadczenie artystyczne, jakie miałem w młodości, zanim zająłem się sztukami wizualnymi. Myślę, że moja relacja z muzyką jest powodem, dla którego pracuję w taki, a nie inny sposób. Chodzi o to, jak doświadczam znaczenia i czasu, kiedy tworzę lub słucham. Zazdroszczę os. zajmującym się muzyką. Sam tworzę muzykę, ale nie mam formalnego wykształcenia w tym kierunku i zachowuję w tym pełną swobodę. Mamy instrumenty dęte, perkusję, gitary, elektronikę. Grałem kiedyś w zespołach — lubię ten sposób komunikacji. Pamiętam, że gdy moje dzieci były młodsze, muzyka była jedyną przestrzenią, w której byliśmy sobie równi; po prostu byliśmy razem i to było tak, jakby nikt z nas nie miał żadnego przygotowania. Ale kiedy udawało nam się razem coś znaleźć, ten rodzaj komunikacji z własnymi dziećmi czy z kimkolwiek innym – to niesamowite doświadczenie, móc nawiązać taką więź.”³

„Część mnie to biedny architekt zmagający się z problemem istniejących struktur w mieście, część to tancerka-amatorka lub performerka, która chce przywrócić idee rytmu do czynności budowania lub re-apropriacji środowiska zbudowanego. Budowanie jest także de-konstruowaniem, recyklingiem lub improwizowaniem nowych zastosowań dla tego, co już istnieje w miejscach takich jak Nowy Jork, Berlin czy Sztokholm, czy to w muzeum, czy w moim własnym mieszkaniu. Kwestia ponownego zawłaszczania sprywatyzowanej przestrzeni miejskiej zawsze jakoś zaczyna się od ciała, jego sposobów poruszania się i temporalności, w które się angażuje, gdy idzie do pracy lub otwiera w pracy przestrzeń nie-pracy. Istnieje idea zabawy, która woli nie decydować, co jest, a co nie jest pracą, co jest, a co nie jest użyteczne w czynności budowania. Użycie, najczęściej, oznacza odwrócenie materiałów lub przestrzeni od ich przypisanych funkcji, wynajdywanie sposobów, by na nowo uczynić te rzeczy niestosownymi. Oprócz moich interwencji w galeriach i muzeach, robiłam takie rzeczy jak prowadzenie przez rok darmowej poczty w Sztokholmie, zbudowanie podziemnego domu na terenie miejskim w Berlinie, usuwanie reklam z centrum miasta, tworzenie muzyki przy użyciu kluczy do mieszkania i moonwalk po Dolnym Manhattanie.”⁴

„Ostatnim razem, gdy mieszkalam w Chelsea, w mieszkaniu pode mną znajdowało się laboratorium metamfetaminy. Na klatce schodowej zawsze unosiły się opary. Byłam na haju od samego wchodzenia po schodach. Pewnego razu budynek stanął w płomieniach. Spałam w domu i obudziły mnie syreny dziesięciu wozów strażackich za oknem. Instynkt – a może nastrój – podpowiadał mi, by naciągnąć kołdrę na głowę i po prostu to przeczekać. W ogóle nie miałam ochoty wstawać z łóżka, ale zostałam do tego zmuszona, gdy strażak zaczął bardzo mocno pukać do drzwi mojej małej kawalerki. Kiedy otworzyłam, już szykowali się do ich wyważenia. Do mojego mieszkania weszło pięciu strażaków w strojach przeciwogniowych. Używali jakiegoś elektronicznego urządzenia do szukania źródeł ciepła w ścianach. Wyglądali, jakby zamierzali wyburzyć ściany. Po prostu wyszłam i poszłam na drinka do baru na dole. Tydzień później laboratorium znów działało.”⁵

„Pozwólcie, że powiem tym, którzy próbują mnie osądzać, że ja nie mogę osądzać żadnego z was. Nie żywię do was złości i nie mam dla was wstęgu. Ale myślę, że najwyższy czas, abyście wszyscy zaczęli patrzeć na siebie i osądzać kłamstwo, w którym żyjecie. Nie potrafię was nie lubić, ale powiem wam jedno: nie zostało wam wiele czasu, zanim wszyscy się pozabijacie,

³ Smith, Michael E. "A Conversation with Michael E. Smith." Wywiad przeprowadziła Gea Politi. *Flash Art*, 25 listopada 2016. <https://flash---art.com/article/michael-smith/>. Dzięki uprzejmości: Michael E. Smith, KOW, Berlin i Madryt; Andrew Kreps Gallery, Nowy Jork; oraz Modern Art, Londyn.

⁴ Lidén, Klara. "Klara Lidén." Foundation for Contemporary Arts. Dostęp: 21 sierpnia 2025. <https://www.foundationforcontemporaryarts.org/recipients/klara-liden/>. Dzięki uprzejmości: Klara Lidén, Sadie Coles HQ, Londyn; Reena Spaulings Fine Art, Nowy Jork; oraz Galerie Neu, Berlin.

⁵ Lidén, Hanna. "Hanna Lidén." Wywiad przeprowadził Christopher Bollen. *Interview Magazine*, 23 kwietnia 2010. <https://www.interviewmagazine.com/art/hanna-liden>. Dzięki uprzejmości: Hanna Lidén, Maccarone, Nowy Jork i Los Angeles, oraz Salon 94, Nowy Jork.

ponieważ wszyscy jesteście szaleni. I możecie to rzutować z powrotem na mnie... ale ja jestem tylko tym, co żyje w każdym z was... Jestem tylko tym, co ze mnie stworzyliście. Jestem tylko waszym odbiciem.”⁶

Ian Cheng ur. 1984, Los Angeles; mieszka i pracuje w Nowym Jorku, znany z „symulacji na żywo” i narracyjnych światów napędzanych SI, rozwijających się w czasie rzeczywistym; czerpie z projektowania gier i kognitywistyki. Wystawy indywidualne: Leeum Museum of Art (Seul), The Shed (Nowy Jork), Serpentine (Londyn), MoMA PS1 (Nowy Jork), Julia Stoschek Collection (Berlin); uczestnik Biennale w Wenecji i licznych wystaw muzealnych na świecie.

Mark Leckey ur. 1964, Birkenhead; mieszka i pracuje w Londynie; pracuje z wideo, instalacją, performansem i dźwiękiem, badając pamięć, klasę, subkulturę oraz wpływ technologii na kulturę popularną; laureat Turner Prize (2008). Wystawy indywidualne: Tate Britain (Londyn), MoMA PS1 (Nowy Jork), Julia Stoschek Collection (Berlin), Haus der Kunst (Monachium), Espace Louis Vuitton (Tokio); udział m.in. w Biennale w Wenecji, Carnegie International, Gwangju Biennale.

Hanna Lidén ur. 1976, Sztokholm; mieszka i pracuje w Nowym Jorku; tworzy na styku fotografii i rzeźby, łącząc tryby uliczne i studyjne w analizie ikonografii życia miejskiego; prezentowała prace międzynarodowo, reprezentowana przez Maccarone (Nowy Jork/Los Angeles). Ostatnie projekty obejmują instalacje publiczne w Nowym Jorku oraz wystawy w Salon 94, Maccarone i w galeriach/festiwalach za granicą.

Klara Lidén ur. 1979, Sztokholm; mieszka i pracuje w Berlinie i Nowym Jorku. Absolwentka KTH (architektura) i Konstfack; pracuje z wideo, performansem, rzeźbą, interwencją strukturalną i instalacją, często „odbudowując” znalezione materiały miejskie, by testować granice przestrzeni publicznej i prywatnej. Wystawy indywidualne: Sadie Coles HQ (Londyn), Reena Spaulings (Nowy Jork), Galerie Neu (Berlin), Secession (Wiedeń), Moderna Museet (Sztokholm), New Museum (Nowy Jork); prace w zbiorach m.in. MoMA, Centre Pompidou, Hammer Museum, Moderna Museet, Astrup Fearnley, Stedelijk.

Michael E. Smith ur. 1977, Detroit; mieszka i pracuje w Providence) tworzy oszczędne instalacje i rzeźby z przetworzonych materiałów codziennych i naturalnych, badając obieg konsumpcji, entropię i napięcia między pustką a formą. Wystawy indywidualne: Kunst Museum Winterthur, Henry Moore Institute (Leeds), Pinakothek der Moderne (Monachium), Secession (Wiedeń), Kunsthalle Basel, SMAK (Gdańsk), SculptureCenter (Nowy Jork); uczestnik Biennale w Wenecji i Whitney Biennial; reprezentowany przez Andrew Kreps Gallery (Nowy Jork).

Serdeczne podziękowania dla wszystkich os. artystycznych; Iana Chenga, Marka Leckeya, Hanny Lidén, Klary Lidén i Michaela E. Smitha oraz galerii i podmiotów partnerskich, które wsparły program: Cabinet, Londyn; Andrew Kreps Gallery, Nowy Jork; ZERO..., Mediolan; Nero Editions, Rzym; Pilar Corrias, Londyn; Sadie Coles HQ, Londyn.

Program projekcji jest współfinansowany ze środków Wydziału Kultury Urzędu Miasta Poznania oraz Departamentu Kultury Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu.

Dzięki uprzejmości:

Ian Cheng: Pilar Corrias, Londyn; Gladstone Gallery, Nowy Jork i Bruksela; STANDARD (OSLO), Oslo

Mark Leckey: Cabinet, Londyn; Gladstone Gallery, Nowy Jork i Bruksela; Galerie Buchholz, Berlin i Kolonia

Hanna Lidén: Maccarone, Nowy Jork i Los Angeles; Salon 94, Nowy Jork

Klara Lidén: Sadie Coles HQ, Londyn; Reena Spaulings Fine Art, Nowy Jork; Galerie Neu, Berlin

Michael E. Smith: Andrew Kreps Gallery, Nowy Jork; KOW, Berlin i Madryt; Modern Art, Londyn; ZERO..., Mediolan, Nero Editions, Rzym

⁶ Leckey, Mark. Cytat za: Neil Mulholland, "The Apostle of Terror: Mark Leckey as Saint-Just", *Edinburg University Social Theory Blog*, 17 sierpnia 2003. <https://blogs.ed.ac.uk/neil-mulholland-edx/the-apostle-of-terror-mark-leckey-as-saint-just/>. Nota: Cytat pochodzi ze scenariusza performansu artysty pt. „drinnen und draussen”. Dzięki uprzejmości: Mark Leckey, Cabinet, Londyn; Gladstone Gallery, Nowy Jork i Bruksela; oraz Galerie Buchholz, Berlin i Kolonia.